

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 61. Cum exercitu Blessam venit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

Sæcul. XV. men imperium non ipsi committebatur,
A.C. 1429. sed Rivenæ Marescallo, necnon Aurelianensi Notho, quos quam plurimi Nobiles, belli peritia clarissimi sequebantur. Nolebat ipsa gladium sibi a Rege oblatum acceptare, inquiens: Alius in Ecclesia S. Catharinæ de Ferasylva Turonensis Provinciæ asservatur, quinque crucibus in mucronis lamina, & liliis ex utraque parte signatus; hoc ego Anglos debellabo. Hunc igitur ensem accepit, eumque, licet ingentis ponderis foret, mira tamen dexteritate, perinde ac alium quemvis consuetæ formæ, direxit. Gladius hic ad hodiernum usque diem in sacro thesauro ad S. Dionysium Alumnorum S. Benedicti custoditur.

§. LXI.

Puella cum copiis Bleßam contendit.

His armis instructa Regi valedixit, Bleßamque abiit, ubi copiæ ad liberandam Aureliam convenerant. Scripsit protinus ad Bedfordium, aliosque Anglorum Duces, sine mora Aurelia recederent, nisi vi depelli, atque atrocissimam clamor exponeret. Verum Angli hisce minis non sine risu exceptis, obsidionem acrius urgent. Quapropter Virgo in Bleßæ vicinia comparato ingenti comedatu, selectisque septem armatorum milibus Aurelianensi urbi suppetias ferre decernit.

cernit. Ante omnia vero Belliduces Sæcul. XV.
convocari voluit, eosque, ut Deum sibi A.C. 1429.
propitium redderent, peccata confiteri, fa-
cramque Coenam recipere jubet, quod
& ipsa omnium prima præsttit; dein o-
mnes solutoris vitæ fœminas e castris
pelli imperat.

§. LXII.

*Aureliam ingressa Anglos ab obsidione
desistere cogit.*

Inde intrepida Aureliam contendit, urbi *Masson. hist.*
extreme laboranti commeatum infert, *Franc. l. 3.*
& ipsamet denique Triumphantis more
unacum Joanne Notho Aurelianensi, qui
postea Comes Dunensis renuntiatus est,
urbem ingreditur. Qua conspecta cives
a Deo missam venerati, novos induunt a-
nimos, ac repetita in hostes eruptione il-
los fortiter profligant, & nonnullas mu-
nitiones, aggeresque ab Anglis circa ur-
bem constructos occupant. Sub hæc,
cum & ipsa quoddam ejusmodi propugna-
culum aggredetur, iætu sagittæ inter hu-
meros, collumque vulnerata est, pedem
tamen non retulit, sed Aurelianensi No-
tho, qui sanguine manantem ex acie re-
ducere volebat, respondit: *Non, non, e-*
quidem modico meo constabit sanguine, sed
nec illi vindicem Dei manum effugient. Post-
hæc & ipsa omnium prima hostium mu-
nitio